

שלושה שלבים להגיע לאהבת חינם

1. כל יהודי הוא חלק ממני

ה' לא נתן לנו את התורה עד שהיינו מאוחדים, "כאיש אחד בלב אחד." למה? כי אין יהודי בעולם שיכול לקיים את כל מצוות התורה. רק כשאנחנו מאוחדים, כגוף אחד, יש ביכלתנו לקיים את התורה במלואה.

כיון שלכל יהודי יש חלק בתורה של חברו, אנו שותפים בזכויות של השני, וכן באחריות על העבירות שלו: "כל ישראל ערבים זה בזה." אנו כולנו חלקים של נשמה אחת גדולה!

אם כל יהודי הוא חלק ממני, אתיחס אליו כפי שאני מתייחס לעצמי:

- אני לא מסוגל לשנוא את עצמי – כך, לא אשנא אחרים.
- אני אף פעם לא אקטרג על עצמי – כמו"כ, לא אקטרג על אחרים.
- אינני מדבר לשון הרע על עצמי – לא אדבר בגנות אחרים.
- אני תמיד מוכן לסלוח לעצמי כשאני נכשל – כך עלי לוותר לאחרים.

2. יחס לאנשים שנכשלים

כשנתקלים במישהו שאינו עומד ב"מבחן" שלנו – בצניעות, בהנהגה, בדיבור – לזכור! הוא ואני – אחד!

כתוצאה מנקודת מבט זו:

- תרגיש רחמנות אליו – ולא תוקפנות.
- תלחש עליו תפילה חמה – ולא גינוי חריף, במחשבה או בדיבור.
- תגן עליו ("יצר הרע שלו התגבר עליו רק הפעם, מחר הוא ינצח!") - במקום להתקיף ("רשע! אתה מונע את ביאת הגואל!")

אם נפנים מבט זה ונחיה לפיו, ה' יתייחס אלינו בהתאם, מידה כנגד מידה.

זכור: "אין בן דוד בא אלא בדור שכולו חייב או בדור שכולו זכאי." איך יתכן שהדור שלנו יגיע למצב של "כולו זכאי"? אם אנו מצדנו נדון כל יהודי לכף זכות ונגדיר אותו כזכאי, הקב"ה ידון את כל כלל ישראל בהתאם, וכך נהפך לדור שכולו זכאי!

3. השכר: חיים מאושרים!

כשמישהו פוגע בנו, נזכור: המכה היא מאת ה', הבן-אדם הוא רק שליח, ו"כל מה דעביד רחמנא, לטב עביד" – הכל לטובתנו!

כשהסתכלות זו תהיה מושרשת בנו, לא נוכל להיות עצובים, לא נוכל לחוש שנאה כלפי השני, לא ניטור ולא ניקום, ועל כל פגיעה, נסלח בקלות. התוצאה הטבעית היא שניהנה מחיים טובים, נקיים מכובד המשא של כעס, קנאה, מרירות, וחשבונות קטנוניים עם כל אחד. אהבת חינם תנבע מבפנים בלי כל מאמץ.

בנוסף, כל נסיון כזה מעניק לנו שלוש מתנות יקרות מפז:

- אנו צומחים לאנשים טובים יותר.
- אנו מקבלים שכר בגין הניצחון שלנו על היצר הרע.
- "כל המעביר על מדותיו, מעבירין לו על כל פשעיו."